

PERIÓDICH POLITICH VERMELL.

■ SALUT PÚBLICA ■ INTERESSOS POPULARS ■ ARTS Y LLETRAS ■

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 4, Barcelona

— VENTA: 15 exemplars, 1 pesseta; Un número, 1 quartet. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 rals trimestres; Extranger, 10. —

JUSTICIA A LA MODA

Mitja Espanya está escandalizada aquestos dias ab motiu de lo que ha passat a Madrid entre una parella de civils y un parell de gomosos que no reunixen mes mérit que esser fills de dos generals, cèlebre l'un y de grans influencias l'altre.

Es lo cas que anavan per una carretera de prop de Madrid uns quants segadors que venien rendits del treball, quan s'atravessaren en son camí un parell de senyoritos dels que en tota sa vida no han fet ni farán cosa útil, y reparant en un pobre noyet que coixejava per la fatiga y lo mal calsat, consensaren a burlarsen.

Preguè proporcions la burla, se interessaren en ella ls segadors, y no hauria sigut estrany que la dalla haguess servit pera segar malas herbas, a no haber intervingut a temps una parella de civils que sembla procurá calmar las encesas passions y reproba la conducta dels senyoritos, que atissavan a uns soldats pera que escarmentessin als segadors.

Pero fillets de Deu, los dos oliosos personatjes no volen aguantar belas de ningú, y fan saber als civils, pera que cayguin de genollons devant de sas encucrañats personas, que tractan nada menos que ab l'hereu del general Prim y ab lo fill del general Córdoba, comandant y tinent respectivament del exercit y a las ordres del héroe del 3 de Janer.

Y tal debian portarse los valents fills dels dos citats generals, trobantse també devant de damas de las que s'llogan pera aguantar las embestidas de certs militars de saló, que ls civils tingueren de calar bayonets, recordarlos que estavan cumplint funcions del seu institut, y per últim, pera evitar un estropici y ab ajuda d'alguna altra parella, trincaren als dos senyorets y se ls emportaren deixant consternadas a las pelonas que habian anat ab ells a fer del ofici, en alló que los madrilenys ne diuhen una juega por too lo alto.

Y ls civils portaren a la prevenció als enllardats senyorets, y s'passá recado al capita general de Madrid senyor Pavia de que allí tenia dos seus subordinats que n' dayan mes al cap que als peus.

Y ara ve lo mes interessant de la historia. Corre al quartel dels civils lo capita general de Castilla la Nova, y sense dir ase ni bestia ni enterarse de res mana deslligar, porque si, als dos héroes jueguistas, y ab las mateixas cordas fa lligar als civils que ls detingueren y ls fa tancar a las presons militars de Sant Francisco, y deixa en llibertat sens mes ni mes als dos equitxos de generals.

Y ja tenim que 'l fusellador de las Cors republicanas, emul de sas propias glorias del 3 de Janer, ha fet possible alló de a la justicia prender.

Si no s'hagués tractat mes que de dos ignorats civils y uns pobres segadors d'una part, y dels dos jueguistas personatjes per l'altre, ja tenian leyua a gratar per temps los primers per mes rahó que haguessen tingut; pero com ha donat la casualitat—que no sempre la dona—de que en aquest cas lo director de la Guardia civil n' ha fet qüestió de honra pe'l cos, y lo esperit de classe está molt arrelat en los de la benemérita, vetaquí que ha nascut un conflicte que no té resolució posible dins dels estrets motllos de la justicia sens que en Pavia quedi al descubert de que ha fet massa 'l militar, es a dir, lo despota, y 'ls dos engomats personatjes sigan castigats per haberse ficat portant mantellinas allí ahont no 'ls demanavan.

La diuhen que 'l govern ha conegut que no té mes remes que inclinarse a donar la rahó als civils y sacrificar al general Pavia (dantli una ganga millor); pero lo cert es que a las horas en que escribim aquest article continúan presos los segadors y 'ls civils y 'ls dos causants del conflicte están en llibertat.

Se farà justicia seca en aquest assumpto! Qui tal crega será bon ximpe. Ni s' farà justicia seca, ni mullada, ni aixuta, ni de cap modo.

Lo govern ja ha dit en lo Congrés que lo assumpto está en poder dels tribunals, lo que equival a dir que n'hi ha per estona de resoldre res, y mentrestant se va guanyant temps y se borran las malas impresions del principi.

Després se sobreveirà la causa, se declarará, si es necessari, que 'ls civils han obrat be, se donará un ascens als protagonistas de tal història, y ja no s'parlará mes del assumpto.

Y 'ls espanyols quedarem tranquils y convenuts de com se fa la justicia en la Espanya monárquica dels Sagastas, Pavia's, fills d'en Prim y d'en Córdoba y altres menudencias borbónicas.

CLERICALLADAS

Un judici oral y públich per demés curiós acaba de tindre lloch a Lleyda.

Los fets son los següents: A conseqüencia d' haberse equivocat una medecina, una noya d' una honorada y molt digne familia se troba de moment en perill de mort.

Mentres la mare y un germà están corrent y neguitosos pera auxiliar a la malalta, una vehi-

na, beyata xafardera de las que per tot se fican, y mes si no las hi demanan, ha anat a avisar al vicari de la parroquia pera que vagi a combregar a la noya.

Com que s' tractava d' una casa que no volian combregar, no cal dir que 'ls ensonatats hi corregueren desseguida, ab l'afany de ficar-se també allí ahont no 'ls volen.

Atriba 'l Nostramo ab tota cerimonia a la casa, y va a ficarse al pis. La familia s' hi interposa, y li nega 'l pas.

Crida 'l capella, plora y suplica la mare de la pobra noya, demanant que se n' vagi, y 'l germà apostrofa durament al ministre d' una religió que s' permet tan inicuament trencar la pau d' una familia y aumentar son dol en moments tan angustiosos.

Llavors lo ministre de Deu, rabiant com cabecilla en derrota, mou gran escándol y diu que farà anar a presiri al germà, porque no 'l deixa entrar a casa seva.

Initils foren los escándols del reverent pera que passés la seva, y tingué d' entornarsen ab la cua entre camas.

Pero tal degué ser la rabia del encarregat de donar lo cos de Cristo, que al s'endemá feu una denuncia criminal al jutjat, y ab la ajuda dels testimonis catòlics lo sagristá y 'l campaner de la parroquia, logrâ 'l processament de Desiderio Canyelles, lo germà de la noya que tan en perill estigué aquell dia, si be va sortir-se sense la ajuda de Deu ni del vicari.

Los dias 7 y 8 d' aquest mes tingué lloch la vista d' aquesta causa en judici oral, a la que hi acudí un numerosíssim públich, que esclatá en riallas mes de duas vegadas al donar las declaracions la gent d' iglesia mentada, única que acusava al processat.

Y qué dirian que ha resolt la Sala, ó mes ben dit, las tres personas que n' diuhen sala y que no son ni recambro?

Creu acas algú que absolgueren al germà de la malalta y posaren algún correctiu al indecent ó intolerant vicari que aixís atropella la desgracia y s' val de son ministeri pera causar dany?

Donchs, ni 'ls mils. Lo tribunal ni ha obert boca contra 'l vicari, y en cambi ha condemnat a la familia de la malalta.

¡Bona justicia voto a Deu!

Per suposat que s' ha interposat lo recurs de casació, y la causa té de passar al Tribunal Suprem; pero ja veurán com los insultats y atropellats pe'l capella a cada bogada perdrán un llensó, y la rahó tribunalesca se quedará pe'l butro negre.

Lo qual vol dir, que si per nostre camí se 'ns interposa algun indecent capellà, apretem fort lo bras en castigarlo, perquè la justícia igual nos la faran si tenim rabó com culpa.

Tirat per l'ull de la escala lo vicari i 'l Deu que portava a l'amp, es fácil que al venjador de sa germana tamen li hagués resultat mes càstich.

QUIN CAP!

Senyor arxidi, sense esforç las gracias d' una vegada lo li donch, per la pensada de posar orinadors.

Quina pensada ha tingut! Vaja, veig que es home net, si, senyor Riuo y Tauler, ¿veió no té res de brat?

Veig que es home de talent, y comprench sa intenció bona al posar per Barcelona una cosa tan decent.

Perquè a dir la veritat, passant per un carreró, a més de sentir pudó s' hi veya sempre humitat.

Avísos de la Arxidi, tothom passanthi 'la insulta. Ja 'm feyo un cop que de molta no 'm han cobrat un sol dia.

Y qué ha de cobrar, fill meu, si la gent que veu pagu, que es molta, crech que s' amaga quan una indignancia veu!

Moltos diuhos que es desgasell, y que ha tingut poca trassa, de posarne on a la plaça del Sant del Agustí Vell.

Diu que s' creyan de debó creurehi allí una farola. Però fill, ¿no 's acomoda creurehi ara un posador?

Vindrá banca del «Ve l'istó, y en six temps no s'ull botero,» y en tich de ser farolero ha anat per lo pistiu.

Ha fet molt bé, si senyor, y se 'l vehiat molt d' amola, me 'la hi planto la ferula demunt d'el orinador.

Ara donchs es convenient, la que ha pres midas tan sabias com las de posar tals gabias, que si ven un indecent que s' urti en un recó, sens valguerhi manganillas me 'l lliga be ab ses patillas y me 'l porta a la presó.

JOSEPH PLANAS

TRONOS QUE TRONAN

Ja fa bastant temps que per la premsa d' Europa corren las noticias dels grans deutes del rey Lluís de Baviera, que era capás de empenyarse tota la seva nació y las dels altres pera poder derrotar com tots las reys plegats.

Está tan ple d' inglesos aquest rey d' oros dels bavarsos, que ja no tenia crèdit ni pera una capsa de mistos, y 'l seu sou reyal y 'l seu patrimoni ja estava mes empenyat que un equipaje de comediant tramat y per molt mes valor del que representava.

Aixó que a qualsevol hauria acreditat d' esta fa, al rey li passava, perquè era rey, y 'ls seus inglesos al fi determinaren de portar los deutes del rey als tribunals, pera veure si tement al escándol logriaran cobrar.

«D'allà ahont no n' hi ha no 'l raja,» diu lo ditto. Y aixis feya 'l rey: Com no tenia cap quarto, (que pera gastársels y no pera pagar los hauria volgut), naturalment, no pagava per mes que 'ls tribunals a pagar lo condemnessen.

Y ja s' havia intentat embargarli la mesada y no deixarli mes que uns quants cents duros diaris pera aliments. ¡Pobret!

Però es lo cas que aixó ja no podia prolongarse mes; com la nació es petita, no podia fer un esforç de gegant pera pagar los deutes de son sobirà, que pujavan mes que tota la nació plegada. Y a punt de embargarli lo cetro y la corona, y fins la mà de morter y 'ls estalvis, lo govern d' aquell país ha tingut de decidir-se a sortir del pas de tanta *inglaterra* com voltava a son amo, pera que 'l llustre de la monarquia no se n' anés a ca 'n Taps.

Y al efecte s' ha trobat un medi piramidal. Una colla de metxes nombrats oficialment han declarat que 'l rey estava tocat del bolet.

Y ara 's tracta de ferli deixar lo tronó.

Y 'ls deutes, que es lo que mes interessa.

En Lluisset, encara que n' hi falti un bull, no s' avé de cap manera a deixar de ser rey, reñat

de que ab tal títol potser encara trobará algú que li deixi quartos, y se subleva contra 'l seu govern, y tira escalas avall als metjes que 'l van a veure ab la intenció de declararlo boig.

Lo govern per aixó ha proclamat una regencia y la fa feynas de governar sens la prerogativa de la entrampada realera, desijant d' aquest modo matar dos pardals en un sol tret: que 'l rey no malgasti tant y que 'ls inglesos no cobrin. Es una bonica manera de sortir del pas.

Però en Lluís no s' enten de manganillas ni se troba disposat a passar per no *serhi tot*, y molt menos no tenint quartos, puig que a 'n ell los inglesos no 'l preocupan. ¡Ja hi está tan acostumat!

Saben de quina manera potser passaria ab gust per boig y fins deixaria de ser rey? Si li donguessen quaranta ó cinquanta mil duros diaris pera gastársels en xetils may interromputs.

La qüestió es de quartos y 'l rey perdrá la partida, perquè ja ningú dona ni un xavo de sa reyal persuasió.

Fins aquí havia arribat d' escriure, quan agafó un diari y en los telegramas veig un despach ahont se diu que 'l rey Lluís II de Baviera, en un accés de *bojeria*, ha tirat un metje al llach y després s' hi ha tirat ell, morint tots dos ofegats.

«Bomba! vaig pensar; veraquí com las comedias reys sempre acaban en trajectas positivas.

Ja s' ha acabat en lo Congrès la bruticia de las actas.

Per fi s' ha constituït després d' un mes de rentar roba ab una fardm de *materias* electorals que no s' hi podia tenir cara.

Es ben cert que tan mal olor no 'ns ve de nou, perquè cada vegada es la mateixa, y sempre 's renta en lo mateix safreig y es per 'ls mateixos motius prohibida; però en aquestas fonts los paganos van abeurant las sevas ideas politicas, y 'l dia que 's cansin de portar la albarda y s' adonin de lo fact que es tirarla a terra, los arrossayres de Madrid haurán fet a tots, sens que 'ls valgui ni 'ls miracles de las eleccions ni las enganvilas de la patria ni 'ls arguments de la infanteria, artilleria y esbaleria.

En aquestos últims dias, no mes s' han ficat a la presó, que nosaltres sapiguem, tres directores de periódichs.

Los de *La Maça de Frags*, *El Republicano*, de Tarrasa, y *El Democrata*, de Girona, han sigut los agraciats ab la primera sort de la rifa de Llibertat del últim sorteig fusionista.

Advertencia important. L' últim d' aquests tres periódichs es possibilista.

Ja m' agradaria saber qué deu opinar desde la presó son director sobre la benevolencia de en Castelar a favor del govern *liberal* d' en Sagasta.

Lo dia avans de construhirse 'l Congrès, en Martos va suplicar als diputats que 's posessen de trac pera la gran festa.

Trobo que haurian anat ab traje mes propi portant devantal blanch y gorra de cuynar.

Com que de lo que allí s' tracta es de fer y repartir lo *ranxo nacional*.

No fa gaires dias va haberhi al Ferrol una gran alarma par haberse sentit disparos de fuselleria en abundancia, y dels quals se n' ignora encara la causa.

¡Ba! La professó va per dintre.

Es tant Espanya lo país de las interinitats, que després de set mesos de mort lo general Serrano encara no s' ha resolt ahont enterrarlo, y segueix tenint sepultura *interina*.

Aquest *conflicte* no donará gaytes maldecaps a ningú, però no proba sino que a Espanya tot ho fem a la interina.

Fins la monarquia borbónica va restaurarse interinament y la prop de tretze anys que dura.

En un poble de la provincia de Málaga un jove de vinticinch anys y casat de poch va deixar la dona pera fugir... aguaitanse fort, ¡ab la seva sogra!

D' ensó que en Martos va suprimir la *honestat* distancia que 'l separava de D. Alfonso, que no s' havia vist un cas semblant d' amor del que n' abomina la naturalesa.

Per tota la setmana entrant quedarà llest y tirat lo poema original del director de nostre periódich J. Lluñas, *La Revolució*, y del qual se enviaren desseguida a tots los correspondents los exemplars que tenen ja demanats.

Los pochos que encara no han fet pedido poden cuytar a demanarne si no volen quedarse sense, puig es un libre que está destinat a agortarse prompte, puig no se n' tiraran gaytes mes dels demanats, per ser son número ja bastant excessiu.

Quatre causas criminals segueixen en la Audiencia de Velez Málaga al alcalde de Casa Bermeja, qual primera autoritat municipal ha passat de Casa la vila a la presó ab tot l' aparato que requereix l' argument de tau interessant espectacle.

Aquesta autoritat perteneixia encara a la formada conservadora, y s' guanyava la vida *honoradament* timant a los administrats.

«Bon defensor de la propietat! Pera millor guardaria, se la queda.

La combinació de gobernadors no s' pot acabar de fer de cap mena de manera.

Anéu a fer contents doscents homes no tenint mes que una dotzena de pomas pera repartir. Si a lo menos ab los governs civils se pogués fer lo miracle de la multiplicació com en los peixos y 'ls pans...

Altra vegada rumors de sublevacions dintre de Cartagena.

Si será la ciutat predestinada...

La qüestió d' en Pavia y 'ls civils está destinada a donar molt que fer, per la gran suma de influencias que s' posarán en joch d' una y altre part, desde 'l moment que 'l cos de la Guardia civil tot plegat ne fa qüestió d' honra y de classe.

La premsa d' oposició madrilenya ja pregona que la justícia en aquest cas se farà per la suma d' influencias, y que *el que más pueda será el que lleve el gato al agua*.

Conformes.

Per la mort del rey de Baviera Lluís II s' ha proclamat rey a Oton I, germá del difunt, impedit també pera reynar a conseqüencia de certes manias que no li fan gayre favor.

«Oh admirable sistema lo de las monarquias, que deixan los pobles supeditats als capritxos d' un imbecil, un-boig ó un malvat!

Tots los jefes de la Guardia civil se diu que farán dimissió si no s' fa recte justícia en la qüestió dels fills d' en Prim y en Cordoba y del general Pavia.

Tot será qüestió d' un pedas mes ó menos dificultós.

Y de repartir mes ganguetas que tindrem de pagar los espanyols.

En la constitució del Congrès s' hi veje una verdadera exposició de fracs de tots los temps, classes y formas.

Los pares de la patria se disfressaren aquell dia de personas d' upa.

Y donaren molta ganancia als drapayres.

Del *suicidi* del rey boig de Baviera, ja s' conta que tot son misteris.

Lo únich que s' dona com a cert es que al vespre sorti a passeig ab un metje y al endema se 's trobá a tots dos morts.

La noticia de la mort d' en Lluís II ha causat molts trastorns per tot arreu.

¡Tenia tants *inglesos*!

Los carlins encara no s' aixecan, perquè diuen que tenen de fer acopi de municions!
(Y com se encarirà l' aafala d' aquesta fetal!

EP

Han intentat robar la caixa del Tribunal Suprem de Justicia.

Després d' haver afanat lo rellotje al director de la Guardia civil, era lo únich que fastava a la industria nacional.

EP

Decididament a Fransa comensan a fer tocar pipa als pretendents a reys d' aquella República.

Ja s' ha votat la llei de expulsió dels mes grans, y autorisació pera expulsar los altres. Per nosaltres, ja poden ésser pelarlos.

EP

Lo discurs d' en Martos al constituirse l' Congrés, es calífic de molt bunvol.

Com que es lo únich que ell sab ser en política.

EP

Aquestos últims dies hi ha hagut gran cançelo a Madrid por mor dels revolucionaris republicans.

Ca, homes. Si això té de succehirlos quan menos se ho pensin.

RESOLUCIO

En Pepet, soy molt astut, que no mes conta dita' anys, no pot veure cap llanot, puig sempre tincia 'a ha dut per totos y cap-cigrens.

Non pare es un carnal, fanatich dels mes pobans, y ho es tant, que l' animal deia fins l' últim rei sempre que los pe 'a estanas.

D' aquest contrast d' opinions molts atrecats n' han sortit; y al final de les rabons casi sempre signa crostons se n' ha endut lo mes petit.

Per uno que rebre li toca, lo soy no cadere per res; puig pensa ab ratio no poca.

—No porque 'l pare es tanoca tinch de serbo lo també.

Per lo 'l gusto, cremat ja, al soy agafa pu 3 bras, y aixis li diu lo tra:

—Vull que sigas capella, y mes que 'l pes ho seras.

—Tot lo que vulgas fer, respon lo soy net y clar; mes rare, això no pot se; per mes que pes i vout... ¡jamay seré capella!

PERPET SIMPLICI

A Lyon acaba de iniciarse un certamen religiós y de lo mes divertit que en lo género pallasso-místich puga imaginarse.

Se tracta d' un certamen ab un sol tema, qual premi serán 150 franchs.

Lo tema que té de desarrollarse es lo següent: ¿Abont es lo cel?

Y no creguin que aquest certamen siga organisat per gent trempada ab la intenció de burlarse de las simplicas de la religió, no senyors, res d' això.

Lo cartell del certamen ha sigut publicat per lo periódich catoliquissim La Croix, y está patrocinat per un grupat de corporacions religiosas.

Y tampoch se pensin que pe 'ls consabuts trenta duros se tracti de saber lo cel de las estrellas ni qualsevol altre del que no se 'n pogan donar probas; res d' això; qui vulga guanyar aquestos naps té de probar abont se troba lo magatzem de la eterna benaventuransa, tinent que donar poch menos que 'l carter, número y pis de la ciutat divins abont está instalada la Cort celestial.

Torno a recomanarlos que no 's rignin de la noticia, porque es molt mes certa que la virginitat de Maria Santissima nou mesos avans de parir.

La oportunitat, utilitat y gloria d' aquest certamen ningú pot dubtarla.

Un cop sapigut del cert abont es lo cel, per boca del autor que haja obtingut lo premi, podrém estar mes segurs dels sacrificis que 'os podrem convenir fer pera guanyar la gloria, ja que sabent abont es la casa, un podrà mes ben calcular quin lloquer podrà pagar.

Quedém donchs en buscar lo cel, y quan lo tinguem veurem que 'n ístem.

Y que no deixara de ser cosa curiosa y divertida entretenirse fulleiant los misers de disbarats, etzegalladas y ximplerías que 's diran pera descubrir abont es lo botellat que obra las portas del cel, y cada un dels recambrons abont van a parar las asimetras dels benaventurats.

EP

Pero que diantre 'n deuria voler lo rector de Mollet d' una noya que tenia de casarse y que 's confessá a cal raxch negre, per quan van sentirse crits d' auxili que teren que hi acudis lo vehinats.

¡Ay mossen Pep, tinga un xich de paciencia! No veu que aviat podrà tornar a ser cabecilla, y llavors li será mes fácil exigir per la forsa certes cosas a que vosté es tan aboncionat?

Pe 'l poch temps que li queda d' anar ab fal·lillas... ¡pregunja refrescos, home, pregunja refrescos!

EP

En aquella societat vigatana del carrer de Moncada que té molts ingieros y no deixa ballar quan al propietari no li plau, s' está reclutant gent segons se diu per ells mateixos, pera anar a la professió de la catecólica Vich.

Aixis ho diuen ells; pero no 's assembla que també podrian allistar gent per altre cosa!

Com que dits senyors son tan catòlics que fins pagan lo viatge y la teca als que hi vulgan anar, y com que 'n Carlets de l' As d' oros va publicar aquei excrement de manifest... ¿sabem qué vall dir? podrís ser que... ¡no 'l arronçis!

A propòsit d' aquest casino sabem per part certa que alguns membres de la junta van protestar d' aquesta professió, sens dubte porque hi debian endevinar una segona intenció non santa. Pero vetaquí que el senyor president, que es un carlinarro de número hu, no li va agrada prou dita protesta y ajudat d' algun altre carca de dita junta va destituir de senyor carrech als protestants y després los va plantar al carrer de manera que ells ab ells sembla que ja no se entenen, y fins s' espera lo tancament de dit local, d' això.

Nosaltres, sense que 'ns hi vaji ni 'ns hi vingui, nos alegrarem de que 's tanqui, ja que societats aixis sols serveixen pera donar mais exemples afavorint lo retrocés mes degradat.

EP

La gent bevata de Manresa va preparar una professió de Filias de Maria presididas pe 'l bisbe.

Arriba 'l moment de la funció, y com que amenassava pluja, lo mitrat va fer de patró Aranya, y las ovelles quedaren fetas una sopsa mentres ell se tocava la panxa plena, calentá y aixuta desde casa seva.

La abnegació dels ministres de Deu es imensa.

Alemtats per sa gran fe a tota ja 'la crech ben capassos d' anar... ficats dins d' un cotxe, a dir la messa descalços.

EP

Lo Tribunal Suprem acaba de condemnar a un reverent de Sigüenza per haber pegat una solemne bofetada al secretari d' aquella ciutat per qüestions electorals.

Si per assumptos d' eleccions aquest reverent pega bofetadas, ja poden calcular quins arguments emprarà quan tracti de convence.

Lo menos un trabuch carregat ab grans de rosaris.

EP

Un feligrés de Granollers s' estranya de que en aquella vila estiga com un femer la part del cementiri abont se enterran los lliturs-pensadors mentres que allí abont fan malvas los catòlics está tot molt arreglat y bonich.

Però sant cristia, ¡no se 'n cuydan los clergats d' aquella casa! Donchs es natural que estiga tal com diu.

Lo estrany fora que estés d' altre modo.

Perque probaria que son personas decentes los clerirruchs, y això no pot ser.

EP

A Inca (Mallorca) un capellá y un sagristá van atissar un moti carcatòlich contra un protestant que no haja batejat un fill seu.

Y qué ha succehit?

Que ja s' ha sollicitat lo permis pera establir una capella dels protestants en aquei poble.

Veritat que en materias religiosas tan bons son los uns com los altres, pero lo bo es que en aquest cas, com en tots, la intolerancia dels uns porta en los altres mes ferm lo desitj de fer ax de sos drets.

Y als catòlics sempre sortintos lo tret per la culata.

EP

Una familia d' un poble del Vallés va anar a cumplir una prometenca a la ermita de la Mare de Deu del Coll.

Com van tenir de xaminar quatre horas, una dona va posarse malaíta, y a pesar de que l' ermità y la seva dona ja accedian a que fessen nit allí, lo capella los feu treure en plena nit y que marxassen al seu poble, com aixis tingueren de feicho sens remey, fins ab perill de la vida de la pobra malaíta.

Casi casi 's está ben fet.

¡Quil's fa fer tontas prometenças y la encara mes grossa tonteria de cumplirlas!

Lo miracle fou que 'l reverent no despatxés a tirox als penitents.

XARADA

—Él cert que va a París, Quimá!
—Prima.
—Y a la capital del'oni!
—Dua.
—Ab lo seu cosí Ronda!
—Tres.
Mes avans, Quimá Paré,
de marxar, séureis espero
ab son tio Batimem
en lo prima due y tres.

Un Poca VOLTA

ANAGRAMA

La fot, molt mala pastora,
quan s' estera ab lo total,
ab sorpresa ateradora
veu lo lop, fiero animal.
Quan se la pressa tenia,
que ara la mes mala orelle,
tot d' un bon heuch venia
en l'ouber, lo marit d' ella.
La Huya fou vencedora
per l' home d' un modo tal,
que aquei má salvadora
va total al animal.

J. PRATS Y N.

MUDANSA

La Silla d' en Pep Fuster,
que es casada ab en Meral,
té una fot a la fot, que
que molt fotat lo se ser;
y non pare, que es arcaide,
quan hi ha sigut que no 'l creu,
trou lo fot per tot atreu,
pero sempre li es un balde.

PERPET D' ESPERANÇAS

SOLUCIONS

É LAS GERBIAS DEL NÚMERO PASAT
XARADAS: — Ca-nas-tró. Ge-rrro-ta-da.
GERMOLEJON: — Sis horas fan un quart de dia.

Tipografía LA ACADEMIA, Ende de la Universitat, 6, Barcelona

ESTÁ EN PREMPSA

LA REVOLUCIO

penna en tres cants

original de

J. LLUNAS

Folleto de 32 planas, ilustrat per lo distingit dibuixant Manel Moliné, elegantment imprés en paper satinat y ab una magnífica cuberta de color.

SAFREIG NACIONAL

Es la primera bogada
de la present temporada.